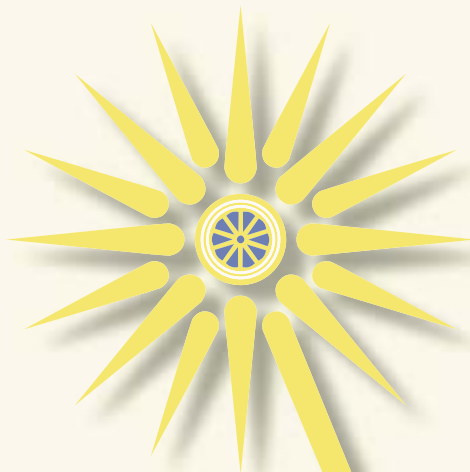

МАКЕДОНСКАТА САГА

За жал, често подзабораваме на мудроста на Жан Пол Сартр, која посочува "да не забораваме дека целта на политиката е да нè ослободи од политика".

Во сите сфери на нашата држава се соочуваме токму со премногу политика и исполитизираност. Среди главниот град на државата и тоа над објект кој носи име Илинден, симбол на македонскиот народ, дозволивме да се вее и да се празнува знамето на друга држава, а што е уште посрамно нашето Министерство за култура го спонзорираше овој ден на албанското знаме. Се вееја двоглавите орли, а на церемонијата ниту за лек не можеше да се најде државното, македонското знаме. За ваквиот "пропуст" челникот на ДУИ, Али Ахмети, знаеше да каже дека станува збор за техничка грешка. Освен тоа, на овој ден тие го славеа и роденденот на нивниот "херој" од ОВК на Косово, Адем Јашари. Дали луѓето на свеченоста подзабораваа каде се наоѓаат? Уште полошо е што "одговорните" си ги забораваа своите надлежности и дозволија вакви провокации. А потоа произлезе дека на ова требало да реагира полицијата, а тие велат Министерството за правда, за на крај виновен да ни е некој трет - можеби "Марсовците"?! Никој не ни е виновен што не знаеме да воспоставиме ред и закон во сопствениот двор, а нели имаме и Закон за употреба на знамињата, но што беше тоа кога секој го прилагодува така како што му одговара! Дали на овој начин ќе ја почитуваме правната држава и ќе одиме во Европската унија?

А кутра ни била Македонија и луѓето кои како "големи мудреци" не си ја познаваат сопствената историја и потеклото на некои личности, за кои се плашат да кажат дека се Македонци! Што, зарем треба да ни биде страв јавно да признаеме дека Александар Македонски, Филип Македонски, цар Самуил, Ѓорѓија Кастриот, Ѓоце Делчев... биле храбри наши Македонци!

Зарем е толку тешко да се осознае вистината, доколку се истражи минатото и се пронајдат крунски докази кои упатуваат на сознанието дека Ѓорѓија Кастриот-Искендер, сојузникот на Охридската архиепископија, опеан во делата на Григор Прличев бил Македонец!

Прославата на 600-годишнината од значајната личност беше повод во Тетово да се виорат двоглавите орли и тоа во центарот и на сите сообраќајници во градот, така што на момент се добива впечаток дека сте залутани во погрешна држава и на погрешна прослава. А, официјалното знаме на Република Македонија лежеше зафрлено некаде во подрумски простории, а татковците на Тетово дури ден потоа одлучија да го удостојат на јарболот во комбинација со орелот. Но, наместо за ваквата парада на знамиња да протестираат Македонците, протестираше албанското население во Куманово каде не можеше да се истакне знамето на Република Албанија. Имено, според Законот за употреба на знамињата не се исполнети критериумите за истакнување на знамето за што е потребно 50 проценти од населението да е албанско, а во случајов во Куманово има само 26 отсто жители кои се Албанци!

Колку и да сакаме да ја избегнеме реалноста и фактот дека сме мошне сиромашна држава, сепак резултатите од проценката на сиромаштијата во Македонија, направена од Светска банка и од Државниот завод за статистика говорат за 22 проценти сиромаси. Од Светска банка ни порачуваат дека доколку Македонија не се промени, и натаму сиромаштијата да не се намалува, за разлика од сиромаштијата во земјите во регионот каде што продолжува трендот на нејзино намалување, решението за надминување на состојбата, според Банката, треба да се бара во забрзаниот економски развој, за што е неопходно бизнис опкружување кое треба да го овозможи македонската Влада, да се отворат нови работни места, да се подобри ефикасноста на јавниот сектор и да се насочи социјалната помош. Но, каков економски просперитет ќе имаме ако се има предвид дека во светски рамки сме уникатен пример кој по трет пат склучува стенд-бај аранжман со Меѓународниот монетарен фонд?!

Можеби единствената светла точка во овие македонски мрачни времиња е веста дека претседателот на Грција, Каролос Папуљас, му се поклони на нашиот маестрален Слободан Унковски и тоа среде Атина. Ако во нешто сме добри, тоа сигурно е уметноста и нашите уметници кои повеќе се ценети и признати надвор од државата отколку во неа!

Од основачот Ѓорѓија - Џорџ Атанасоски